

ZNÁTE MĚSTO PACOV ?

MĚSTSKÁ PEČEŤ

Městská pečeť pochází z první poloviny 16. století. Text na pečetí:
SECRETU CIVIU PACZOW (Pečeť obce pacovské).

PAPRSEK

ZPRAVODAJ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

PROSINEC 2010

Horoskop

STŘELEC 23. 11. – 21. 12.

Lidé narození ve střelci jsou společenší, inteligentní, temperamentní, milují svou nezávislost, ale dobře rozpoznají její hranice. Světem se pohybují s bezbřehým optimismem a kupodivu jim většina věcí vychází. Nejlépe je charakterizuje jejich výbušnost a okázalost, s jakou projevují svoje city a pocity. Jsou vesměs velice cholericí a reagují bleskově i na ten nejmenší podnět. Jak rychle vzplanou, tak se i rychle zklidní a zapomenou, co bylo příčinou jejich výbuchu. Mají velkou sebedůvěru a jsou ctižádostiví. Dovedou neúnavně pracovat, mají notnou dávku podnikavosti a odvahy. Hodí se pro jakékoliv zaměstnání, ve kterém jsou v neustálém pohybu. Úspěch se dostavuje až v pozdějších letech, kdy si ke svým dobrým vlastnostem mohou navíc připsat zmoudření, klid a rozvahu. Dalším zvláštním rysem jejich povahy je pravdomluvnost. Dokáží říkat lidem pravdu do očí, byť by byla sebe nepříjemnější. Tělesná konstituce je silná, ale trpí chorobami končetin, jater a střev.

Pranostiky

Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.

Když v prosinci v březích míza koluje, tu mírná zima panuje.

Když v první neděli adventní nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle.

Mrazy, které v prosinci brzy ochabnou, znamenají zimu mírnou.

Je-li mráz na Boží narození, celá zima udrží se bez prodlení.

Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok špatně se urodí.

Na Štědrý večer hvězdičky – ponosou vajíčka slepičky.

Přichází-li zajíc již v prosinci do zahrady, nastane tuhá zima všady.

Humor léčí

Muž zastaví auto v překrásném horském údolí. Žena vystoupí z vozu a nadšeně zvolá: To je krása! To je výhled! Člověk prostě ztrácí řeč. Výborně! Kývne muž. V tom případě se tady utáboříme na celou letní dovolenou.

Na jarním výletě jdou manželé hustým lesem. Ona se najednou zeptá: Co bys dělal Pepo, kdyby se tu najednou objevili lupiči a unesli mě ? Hrozně bych se divil !

Aktuálně

VÁNOČNÍ CHARITNÍ DOBROČINNÝ BAZÁREK

V sobotu 11. 12. vás zveme od 13 hodin na III. ročník vánočního charitního bazaru na faru.

Do bazaru můžete přispět i vy, a to nejrůznějšími drobnostmi, které už nepotřebujete a které chcete darovat. Tyto věci se pokusíme za dobrovolný příspěvek prodat a za utržené peníze zakoupit něco ke zkvalitnění naší služby. Z loňského výtěžku jsme pořídili vanový zvedák pro uživatele pečovatelské služby.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2011

Od 1. do 14. ledna proběhne jedenáctý ročník Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita Česká republika. Tříkráloví koledníci budou putovat dům od domu a přinášet radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět. Přitom budou prosit o dar na pomoc lidem v nouzi. Neodmítněte prosíme tyto vyslance potřebných.

PAPRSEK 2011

Budete-li mít zájem odebírat zpravodaj pečovatelské služby i v roce 2011, poprosíme vás opět o finanční příspěvek na tisk: 5 Kč – 1 číslo, tzn. 60 Kč na celý rok. Děkujeme.

Kalendář

1. adventní neděle 28. listopadu

Advent začíná 1. nedělí adventní. Původní význam spočívá v očekávání přípravy na Narození Páně – Vánoce. Liturgickou barvou je fialová. Symbolem adventu je adventní věnec, ozdobený čtyřmi svíčkami podle počtu adventních nedělí. Každou další neděli se rozsvítí svíčka.

4. prosince si uřízneme větévky barborky

4. prosince je svátek svaté Barbory, patronky horníků. Traduje se, že pokud dívka do Štědrého dne rozkvetne, do roka se vdá. A pokud rozkvetne až v následujícím roce, bude nosit štěstí vždy v ten den v měsíci, který od uříznutí vykvetla.

Z mnoha vánočních květin je hodně rozšířena vánoční hvězda. Domovem je Mexiko a říkají jí květina štědrého večera. Kvetne v mnoha odstínech.

6. prosince – Mikuláš

Mnohé legendy o Mikulášovi vyprávějí, že se nejvíce staral o lidi, kteří se ocitli v nějaké nouzi. Jednou zachránil před smrtí tři nevinně odsouzené muže, jiný příběh vypráví o třech měšcích zlata, které Mikuláš potají vhodil do okna, aby pomohl třem dívkám k věnu. Další legenda líčí, jak zachránil námořníky, které stihla bouře.

Mikuláš se narodil ve městě Patras v římské provincii Asii. Běžně se počítá, že se tak stalo mezi lety 280/286, ale udávají se i dřívější termíny, z nichž nejzazší mluví o roku 250. Byl velmi zbožný a po smrti otce měl dědictví rozdat chudým. Obecně se předpokládá, že se stal biskupem v Myře kolem roku 300 a to ve velmi mladém věku.

Když oblíbený biskup z Myry okolo roku 350 zemřel, všichni ho postrádali a oplakávali. Mikulášův kult se rychle šířil do mnoha zemí.

Jmelí patří k výzdobě Vánoc, darujte je přátelům

Do Čech se dostal zvyk zavěšovat do domu jmelí z Anglie. Keltové věřili, že přináší do domu štěstí, odvahu, lásku a plodnost. Ve starověkém světě bylo jmelí zasvěceno bohyni lásky. Větvičky jmelí jsou dodnes symbolem vánoční pohody a šťastného nového roku.

Receptář

Zkuste letos netradiční úpravu vánočního kapra.

KAPR NA SMETANĚ

4 porce kapra, máslo, 2dl kysané smetany, 1 cibule, stroužek česneku, lžička mleté papriky, citrónová šťáva

Postup:

Do máslem vymaštěné zapékací mísy položíme porce kapra, osolíme a okořeníme paprikou. Posypeme nadrobno nakrájenou cibulí, česnekem a zakapeme citrónovou šťávou. Pečeme ve vyhřáté troubě, až je ryba měkká a kůže křupavá. Potom na maso navršíme zakysanou smetanu a necháme ještě pár minut dojít v troubě. Jako přílohu podáváme vařené brambory.

Básnička od paní R. Š.

Dnešní den je pozoruhodný den, je tvůj!

Včerejší den ti již vyklouzl z rukou, ten již nemůže mít jiný obsah, než jsi mu dal.

Zítřek ještě nemáš přislíbený, ale ten dnešní den je jen jediný, kterým si můžeš být jistý. Můžeš ho naplnit, čím jen chceš.

Využij toho !

Dnes můžeš udělat někomu radost, dnes můžeš někomu pomoci, dnes můžeš žít tak, že ti někdo večer poděkuje, že jsi, že existuješ, že tě zná...

Dnešní den je významný!

Je tvůj !

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

ROBIN (Zdena Frýbová)

. . . . . Konečně byly snímky zhotoveny. Zatímco normální pacienti na jejich vyvolávání vyčkávají v čekárně, mne s Robinem vysvobozeným z náhubku a poskakujícím zuřivostí posadili do místnosti přiléhající k ordinaci. Počítám, že v rychlosti vyvolání našich snímků vytvořila laboratoř rekord.

„Ta pecka tam nikde vidět není,“ vysvětloval mi lékař, když snímky prohlížel. „To sice nemusí znamenat, že tam není doopravdy, ale moc pravděpodobné to není. Je spíš možné, že i v té rychlosti, jak se vám zdálo, že celou broskev spolkl, pecku stačil rozdrtit, mohla být křehká . . . Každopádně ho nejméně týden sledujte, chuť k jídlu, stolicí, náladu, a kdyby se vám cokoli nezdálo, přijďte znovu.“

Ano. Opravdu řekl „přijďte znovu“, a ne: „Kdyby něco, tak u mne se ovšem víc neobjevujte.“ Odcházela jsem s pocitem, že je to jeden z nejpříjemnějších lidí, s nimiž jsem se v životě setkala. Potěšena a uklidněna jsem vycházela s Robinem na řemínku co nejkratším, abychom vyběhli dřív, než mezi znovu utišenými psy rozpoutá další běs.

Co možná nevíte o Vánocích

STROMEČEK

Bez vánočního stromečku si zimní svátky už ani nedokážeme představit. Přitom nepatří ke starým obyčejům. První zmínky pocházejí ze 17. až 18. století a k nám stromek přišel teprve v polovině 19. století z Německa. Nejprve se zabydlel ve šlechtických a měšťanských rodinách. Zpočátku byl stromek bez ozdob a někdy se dokonce zavěšoval od stropu špičkou dolů. Až později se začal krášlit skleněnými ozdobami a kladly se pod něj dárky. Teprve na začátku 20. století se stromeček zabydlel i na venkově. Lidé na něj dávali ořechy, jablíčka, sušené ovoce a posléze i slámové ozdoby a stužky. Tradičním vánočním stromkem byla jedlička, v současnosti ji v oblibě vytlačuje smrk a borovice.

VÁNOČKA

První zmínky o ní pocházejí již ze 16. století. Ale to ji pekli jenom mistři pekaři. Původně byla vánočka pečená a předávána jako dar pekařů radním a patronátní šlechtě. Teprve od 18. století začali lidé péct vánočky i doma. Recepty byly různé a dědily se z generace na generaci. Vánoče se podle krajů, nářečí a zvyklostí také říkalo štědrovečernice, štědrovice, štědrovka, pleténka, húska, calta, pletanka, pletenice, ceplík, zemle, štrucla, štricka, ale také „děťátko“. Pletená vánočka symbolizovala děťátko zabalené do peřinky.

Křížové pletení vánočky má chránit před zlými vlivy. Proto se tradičně plete z devíti pramenů. Základnu, první patro, tvoří čtyři prameny, které symbolizují slunce, vodu, zemi a vzduch. Prostřední, druhé patro, tvoří tři prameny představující rozum, vůli a cit. Třetí patro, které tvoří dva prameny, spojuje vědění a lásku.

PŘÍBĚHY ČTENÁŘŮ

BOBEŠ

Do projektové kanceláře v Praze jsem nastoupila v roce 1977 jako čerstvý absolvent plná elánu, a tak nedalo mým kolegům příliš práce mě přemluvit k různým akcím a legráckám. K jednomu z jejich nezapomenutelných nápadů patřilo uspořádání mikulášské nadílky. Rozhodli se zpestřit život pražským dítkám, z nichž mnohá ani nevěděla, jak Mikuláš vypadá. Jako projektanti měli vypracovaný pečlivý plán a také precizně nachystané oblečení a masky. Byly rozděleny úlohy, Mikuláše měl dělat Jarda Malina - vysoký vousatý chlap, který už svým vzezřením vzbuzoval náležitý respekt. Anděla ztvárnila kolegyně Hanka, dlouhovlasá blondýnka a za čerta se převlékl rozpočtář zvaný Didus. Měli jsme i velkou knihu hříčků, Mikuláš berlu, nůši a zvonec, čert řetězy a anděl košík na dárky. Prostě super výbava. Já jsem dostala úlohu spojky. Měla jsem chodit vždy napřed, vše domluvit, vyfasovat od rodiny nenápadně dárky a přehled hříčků dětiček.

A nastalo 5. prosince odpoledne. Čert byl důkladně natřen černým krémem na boty, měl umělé kopyto, dlouhý ocas a paruku s rohy na hlavě. Anděl vypadal sám dostatečně andělsky, problém byl jen s křídly. Vypadaly skvěle, ale byly příliš složité. Hance pořád padaly dopředu, ale už nebyl čas, a tak se musela pohybovat opatrně. Horší bylo, že Jarda - Mikuláš se pořád nedostavoval. Mobily tenkrát nebyly, a tak jsme ho prostě nesehnali. Už ani nevím, proč tenkrát nepřišel. A byli jsme v koncích. Bez Mikuláše to nejde! Zkoušeli jsme někoho sehnat, ale marně. A tak se stalo, že nakonec přemluvili k „mikulášování“ mě! Nastal shon a zmatek. Kostým byl moc dlouhý, čepice veliká a vousy úplně chyběly. V kotelně se nám podařilo sehnat koudel a tu mně nalepili klovatinou rovnou na tvář a bradu. Pálilo to, ale drželo. Šaty jsem si podkasala, čepici zajistila sponkami, na záda si

dala nůši s bramborami a uhlím a vyrazili jsme. Spojka tím pádem chyběla, ale ukázalo se, že ani nebyla potřeba. Ze začátku jsme byli sice trochu nesmělí a popletení, ale po pár štamprlátkách na posilněnou jsme získávali větší a větší odvalu a výřečnost. Po několika návštěvách jsme se stali takřka profesionály.

Ale pak se to všechno nějak zvrtilo. Já jako abstinents jsem vypadala z naší trojice zdaleka nejlépe. Horší to bylo s mými kolegy. Čert blábolil cosi o socialistickém pekle bez uhlí, marně jsem ho tišila ve strachu, aby ho snad někdo neudal. Anděl už nemluvil, jen poskytoval, pletl si dárky a křídla mu každou chvíli trčela vepředu místo na zádech. Nepamatuji si, že bych se někdy více nasmála, než při téhle naší nadílce. Všude jsme byli vítáni, zvali nás do dalších a dalších domácností. Mikulášů byl tenkrát nedostatek, a tak nikomu ani nevadilo, že čert už skoro nemůže chodit a kopyto tahá za sebou, anděl je celý zmuchlaný a nevydá ani hlásek. Už ani neškytal. Snažila jsem se zachovávat alespoň zbytek důstojnosti, ale moc se mi to nedařilo. Mezi záchvaty smíchu jsem se pokoušela „cosi“ vyčíst z Knihy hříčků, ale dětem to bylo stejně jedno. Přednášely koktavě básničky, slibovaly nápravu a opilý čert opírající se o futra jim naháněl stejnou hrůzu, jako kdyby byl střízlivý a hudral.

Až došlo i na mě! V jedné rodině nás maminka šeptem prosila, ať domluvíme tatínkovi, že zlobí a chodí pozdě domů. Po básničkách malé dcerky jsem tedy uhodila jako Mikuláš na tatínka. A ten pronesl jen krátce: „Bobši, vem si ho!“ Z útroby domácnosti se vyřítil obrovský baset, skočil na mě, povalil mě a srazil mi nůši ze zad. Brambory se rozkutálely a uhlí se vysypalo na koberec, kde z něj potácející čert tvořil černý mour. Já ležela na zemi a pes mně škubal roucho na cáry. Čepice mi visela na sponkách na zádech. Koudelové fousy se Bobšovi obzvlášť zalíbily a snažil se mi je utrhat z obličeje. Ale klovatina držela a z fousů zbylo nedůstojné strniště. Maminka ječela zhrozená tou spouští na koberci, anděl jen tupě zíral s křídly otočenými dopředu. Holčička nadšeně poskakovala. Bylo to fakt jak ve filmu, lepší scénu by snad režisér nevymyslel. Vybaví se mi každý rok právě v tento čas a vždycky na ni s úsměvem vzpomínám. Musím ještě dodat, že tenkrát se nikomu nic nestalo včetně Bobeše, který se tím zařadil i se svou rodinkou mezi mé dlouholeté dobré přátele.

Cvičte si svůj mozek

NAJDĚTE NÁZVY ROSTLIN

V následujícím shluku písmen je skryto 15 názvů rostlin. Pokuste se je najít a podtrhejte je.

QWERTZUIOPLKJHGFFÍKUSDSAYXCVBBNMP
OIUZTREWKOPRETINAMNBVCXYASDFGHJK
LPOIUZTREWQYXCVPETRKLÍČQAYWSXED
CRFVTGBMĚŠÍČEKPLMNKOIUIJBHUZGTFDRC
VXEWSAXDTFGBJUGERBERAOPLKJHTFRED
SABLOBELKAVHUZTFDEQMKPOHZGVBHIUD
TGUZHKNLOPLKUGTRDSEFIALKAMLOPIUZT
FGRCVHUTERŮŽEQWERTZUIOPLKJHGFDSA
DFCVBHJOUJKOPLGTRDDSANARCISMHUFTR
CBNIKMACEŠKAPUHTGVBJKOLHUGFRSDVH
KOLNJIOTRFDCXRGUMUŠKÁTBHUZTREDS
YXVGHUJKOUZTREDCBNMKLPOIUZDGZHRE
ABHNKLOPIVOŇKAXERFZHBGFOPNHKLIZT
CSDWAYQKOPJHZFRDCBNSNĚŽENKATVKPL
TVNWQXFRSAELJUZTJITROCELSDFTRCVHZ
FTKJIOPMNVHZTRZVONEKCFRESAWPJNMH

Otevřela jsem dveře do čekárny a tady na samém prahu - nepříliš šikovně - stál voják držící na řemenu nádherného ovčáka, který ležel tak, že přední tlapy měl prakticky přes celou šíři dveří. Než jsem ho mohla překročit, Robin, nadupaný vzteky za všechny ty křivdy a ponižování, psa rafl do ucha. Nepřeháním, když řeknu, že ten vyletěl až ke stropu a vojín víceméně s ním. V kritických vteřinách mi zpravidla selžou nohy, takže dodnes nevím, čemu děkuji za to, že jsem přefrčela čekárnu, Robina vlekouc za sebou. Víím jen, že když jsem doslova padla na výstupní dveře, blesklo mi hlavou úlevně: takže tím to končí, teď už se nic dalšího hrozného nemůže stát.

V tom okamžiku Robin zavěťřil, vzepjal se a vymrštil se do výše po krabici, kterou u dveří postávající pán držel podpaždí, vyrazil mu ji z ruky . . . Poslední, co jsem ještě zahlédla, bylo, jak z krabice mezi psy zas už vyhecované k čilosti vletěl obrovský černý kocour. Jak to dopadlo, nevím. Prchla jsem z místa činu naprosto podle a zbaběle.

Když jsem schvácená vletěla do taxíku parkujícího před plotem, ten dobrý muž zaklapl detektivku, pohlédl na můj divoký výraz, rozervaný účes, roztrženou punčochu, halenku vyhrnutou ze sukňe, z ramen mi padající odrbaný plášť - a řekl vlídně: „Paní, oni tam vyšetřovali vás?“

Bylo právě poledne, když jsem se zas ocitla na prahu domova. Zalarmováním posledních sil jsem vykoupala psa, vykoupala sebe, vypila sklenici ledového mléka a skácela se na lůžko, kde jsem jak zabítá spala plných pět hodin. Právě tak Robin ve vaně.

Dlužno dodat, že celá akce byla naprosto zbytečná, protože Robin - ač úzkostlivě sledován skoro měsíc - neměl žádné sebemenší potíže.

Paní Karolína, Hanina sousedka, s kterou si navzájem opatrují své domácí zvířectvo, když některá z nich odjede, byla příhodou okouzlena. „Nikdy jsem si nemyslela, že se psem je takováhle zábava.“

Teta Hana jí přísně vysvětlila: „Má drahá, samosebou, že s obyčejným psem není žádná extra zábava. Zapomínáš, že Robin je už sám o sobě obdivuhodná rasa a on v jejím rámci výjimečný exemplář.“

(příště začínají Robinovy slavné útěky)

